

DECIZIA NR. Din .2007

privind modul de soluționare a contestației formulată de SC E SRL din Rm.Vâlcea, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Rm. Vâlcea - Structura de Inspecție Fiscală cu adresa nr..... asupra contestației formulate de SC E SRL din Rm.Vâlcea înregistrată la aceasta în data de

Contestația are ca obiect suma de lei RON stabilită prin Decizia de impunere nr..... privind obligațiile fiscale suplimentare de plată și raportul de inspecție fiscală nr..... încheiat de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului Rm.Vâlcea - Structura de Inspecție Fiscală, reprezentând :

- lei RON impozit pe profit suplimentar ;
- lei RON accesorii aferente impozitului pe profit suplimentar ;

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.177 alin.(1) din OG 92/2003 rep. privind Codul de procedură fiscală și este semnată de reprezentantul SC E SRL.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art.175 alin.(1) și art. 179, alin.1, lit.a din OG 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea este competentă să soluționeze contestația formulată de SC E SRL înregistrată sub nr.....

I.Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se constată următoarele:

A. Petenta contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr....., motivând următoarele:

Petenta arată că în perioada 2001 - 2003 a îndeplinit condițiile prevăzute de Legea 133/1999 pentru microîntreprinderi, iar începând cu anul 2004 societatea nu a mai îndeplinit aceste condiții, întrucât la finele anului 2003 a depășit numărul mediu scriptic de salariați (48) și cifra de afaceri ... astfel încât a devenit plătitoare de impozit pe profit .

Petenta arată că întrucât a calculat greșit numărul mediu scriptic de salariați pe anul 2001 (trecând și în bilanțul contabil cifra de 12 salariați în loc de 6), a considerat că în mod eronat nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Legea 133/1999 și ca atare a calculat impozit pe profit.

Petenta arată că această eroare nu a fost sesizată nici ulterior și drept urmare s-a calculat și plătit impozit pe profit în anul 2002, în sumă de ... lei în loc de lei ca impozit pe veniturile microîntreprinderilor, iar diferența de lei nu a mai fost restituită .

Petenta susține că la data de 02.12.2002, organele fiscale au observat eroarea și prin procesul verbal înregistrat sub nr. ... au obligat-o să plătească impozit pe venitul microîntreprinderilor (mai mare) în locul impozitului pe profit (mai mic) plus majorări și penalități în sumă de lei pentru perioada 2001 - trim III/2002 inclusiv .

Pentru îndreptarea erorii, petenta s-a adresat Administrației Finanțelor Publice a municipiului Rm.Vâlcea, care i-a indicat să depună o declarație de mențiuni .

Astfel, prin declarația de mențiuni *nr.* petenta a solicitat scoaterea din evidența plătitorilor de impozit pe profit începând cu data de 01.01.2003 și luarea în evidența plătitorilor de impozit pe veniturile microîntreprinderilor cu aceeași dată.

Totodată începând cu anul 2004, constatând că nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de lege în ceea ce privește atât numărul mediu de salariați, cât și cifra de afaceri a depus *o nouă declarație de mențiuni* (formular 010) prin care a cerut înregistrarea ca plătitor de impozit pe profit .

Petenta arată că deși la data încheierii inspecției fiscale nu a fost de acord cu încadrarea ca plătitor de impozit pe profit pentru anul 2003, organele de inspecție fiscală au menționat că societatea a depășit numărul de salariați (nu numărul mediu așa cum prevede Legea 133/1999) astfel încât s-a concluzionat că pentru anul 2003 societatea avea obligația să plătească impozit pe profit .

De asemenea, Inspecția Teritorială de Muncă Vâlcea prin scrisoarea nr./25.05.2007 a confirmat numărul de salariați înscrși în statele de plată a salariilor pe lunile noiembrie și decembrie 2001, acesta fiind diferit de numărul mediu scriptic realizat, societatea luând ființă cu două luni mai înainte (sept 2001) perioadă în care a fost realizată baza materială pentru începerea activității .

Petenta susține că OG24/2001 nu a modificat condițiile prevăzute de Legea 133/1999 în privința numărului mediu scriptic de salariați ci a precizat că dovada îndeplinirii condiției privind numărul mediu scriptic de salariați se eliberează de Direcția de Muncă și Solidaritate Socială .

În concluzie, contestația vizează următoarele aspecte :

- în perioada 2001 - 2003 societatea a îndeplinit condițiile prevăzute de Legea 133/1999 pentru microîntreprinderi ;
- eroarea în calcularea numărului mediu scriptic pe anul 2001 este evidentă, iar corectarea s-a făcut chiar de organul fiscal .
- prin depunerea declarației de mențiuni (formular 010) din 21.10.2003 societatea a îndeplinit obligația cu privire la corectarea erorii, iar organele fiscale nu au formulat obiecțiuni .

Pentru aceste considerente petenta solicită anularea debitului suplimentar reprezentând impozit pe profit suplimentar în sumă de ... ron și accesoriile aferente în sumă de ... ron menționate în decizia nr.

Cu adresa ..., organele de solutionare a contestației au solicitat contestatoarei, ca în temeiul art.176 alin.1 lit.d din OG 92/2003 rep. privind Codul de procedura fiscală să prezinte de la ITM Valcea dovada numărului mediu scriptic anual la 31.12.2001 , în vederea analizării cauzei.

La data de 20.07.2007, sub nr..... contestatara a răspuns arătând ca ITM Valcea numai eliberează adeverințe care să ateste nr. mediu scriptic anual ca urmare a faptului ca dispozițiile Legii 133/1999 au fost abrogate prin Legea 346/2004 .

Astfel raportat la disp. art.7 alin.1 și 2 din acest act normativ, în vigoare, și numărul lunar de angajați ai societății din perioada septembrie-decembrie 2001, certificat de ITM Valcea a rezultat un număr mediu de salariați de 6,77, rotunjit 7.

B. Din actul administrativ fiscal contestat rezultă următoarele:

SC E SRL are sediul în Rm.Vâlcea.

Prin decizia nr. ... și raportul de inspecție fiscală nr..... organele de inspecție fiscală din cadrul AFP Rm.Vâlcea -Structura de Control Fiscal au stabilit pentru anul 2003 un impozit pe profit suplimentar în sumă deron și majorări de întârziere aferente în sumă de ron, având în vedere următoarele :

SC E SRL a fost înființată în anul 2001 astfel încât a beneficiat de prevederile art.1, alin.1 din OG24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor constituind și virând pentru această perioadă un impozit pe veniturile microîntreprinderilor în sumă delei rol.

La finele anului 2001 societatea avea angajate un număr de 12 persoane cu contract de muncă după cum rezultă din centralizatorul fișelor fiscale pentru anul 2001 precum și din adresa ITM Vâlcea nr./25.05.2007 prin care se confirmă numărul de salariați.

În anul 2002 societatea s-a comportat ca plătitor de impozit pe profit întrucât la 31.12.2001 avea un număr de 12 salariați .

În anul 2003 societatea s-a înregistrat ca plătitor de impozit pe veniturile microîntreprinderilor așa cum reiese și din declarația de mențiuni nr./21.10.2003 .

Analizând condițiile ce trebuiau respectate la sfârșitul fiecărui an calendaristic pentru impunerea veniturilor microîntreprinderilor și având în vedere prevederile art.1, alin.6 din OG24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor, organele de inspecție fiscală au constatat că în mod eronat contribuabilul a revenit la sistemul de impunere a veniturilor conform OG24/2001, deși acest act normativ nu mai permitea revenirea la acest sistem

În aceste condiții, organele de inspecție fiscală au procedat la calculul impozitului pe profit pentru anul 2003, stabilind un impozit pe profit suplimentar în sumă de ron (... lei rol) diminuat cu suma virată, astfel încât la data de 31.12.2003, rezulta un impozit pe profit suplimentar de plată în sumă de ... ron (.... lei rol) .

Pentru impozitul pe profit suplimentar rămas de plată în sumă de ... lei ron au fost calculate accesoriile în suma de lei din care: dobânzi în sumă de lei ron, majorări de întârziere în sumă de ron și penalități de întârziere în sumă de ron.

II. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivațiile invocate de petentă, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare pe perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea este investită să se pronunțe dacă SC E SRL datorează bugetului general consolidat al statului impozit pe profit suplimentar în sumă deron și accesoriile în sumă de 35.735 ron .

Cauza supusa solutionarii este daca pentru anul fiscal 2003 societatea se incadra in categoria platitorilor de impozit pe venit microintreprinderi, in conditiile in care la data de 31.12.2001 aceasta nu a solicitat eliberarea de catre ITM Valcea a dovezii care sa ateste incadrarea sa in categoria de microintreprindere, comportindu-se in anul fiscal 2002 ca platitor de impozit pe profit.

În fapt, SC E SRL, a luat fiinta la data de 19 septembrie 2001 beneficiind de prevederile art.1 alin.1 din OG 24/2001 privind impunerea microintreprinderilor.

La data de 31.12.2001 societatea avea inregistrate venituri de ... lei , iar potrivit datelor inscrise in registrul general de evidenta al salariatilor, confirmate de ITM Valcea, in luna septembrie si octombrie societatea nu a avut salariați iar in lunile noiembrie si decembrie a avut incadrati in fiecare luna cite 12 salariați ce au desfasurat activitate timp de 103 zile din anul 2001.

Avind in vedere ca la finele anului societatea avea angajate 12 persoane, SC E SRL, a apreciat ca numai beneficiaza de prevederile art.1 alin.1 din OG 24/2001

privind impunerea microintreprinderilor si drept urmare a declarat in anul 2002 un profit impozabil de ... lei cu un impozit pe profit de lei , pe care l-a virat in totalitate la bugetul de stat.

In anul 2003, potrivit declaratiei de mentiuni nr./2003 , societatea s-a declarat platitor de impozit pe venituri microintreprinderi, declarind venituri in suma delei cu un impozit aferent de ... lei (exclusiv reducerea de 20 % pentru crearea de locuri de munca stabilita in conf. cu disp. art.7 din OG 24/2001).

Analizind conditiile pentru impunerea microintreprinderilor, organele de inspectie fiscala au apreciat ca intrucit societatea nu le mai indeplinea la data de 31.12.2001 avind 12 angajati la aceasta data, in mod eronat aceasta a revenit la sistemul de impunere a veniturilor conform OG 24/2001 in anul 2003 , intrucit potrivit acestui act normativ, numai exista posibilitatea de a reveni la acest mod de impunere.

Drept urmare, s-a stabilit pentru anul 2003, un profit impozabil in suma de ... lei cu un impozit pe profit de ... lei, ce a fost diminuat cu viramentele efectuate in contul impozitului pe venit de lei, raminind de plata suma de lei, pentru care s-au calculat accesorii in suma de lei.

În drept, OG 24/26.07.2001 privind impunerea microîntreprinderilor, la art. 1 prevede :

“(1) Sunt obligate la plata unui impozit aplicat asupra veniturilor obținute din orice sursă persoanele juridice, denumite în continuare microîntreprinderi, care îndeplinesc cumulativ, **la data de 31 decembrie a anului precedent**, următoarele condiții:

a) sunt producătoare de bunuri materiale, prestează servicii sau/și desfășoară activitate de comerț;

b) au până la 9 salariați;

c) au realizat venituri reprezentând echivalentul în lei de până la 100.000 euro inclusiv;

d) au capital integral privat.

(2) Persoanele juridice înființate în cursul unui an fiscal beneficiază de prevederile prezentei ordonanțe dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la alin.(1) la sfârșitul anului respectiv. [...]

(4) Dovada îndeplinirii condiției privind numărul de salariați se eliberează de către direcțiile de muncă și solidaritate socială județene, respectiv a municipiului București.

(5) Pentru încadrarea în cerința privind nivelul veniturilor se au în vedere datele financiar-contabile din bilanța de verificare pentru luna decembrie a anului anterior sau datele financiare din contul de profit și pierderi pentru microîntreprinderi.

(6) În cazul în care în cursul anului fiscal una dintre condițiile impuse nu mai este îndeplinită, contribuabilul are obligația de a păstra pentru anul fiscal respectiv regimul de impozitare stabilit de prezenta ordonanță, fără posibilitatea de a reveni din anul următor la acest mod de impunere, chiar dacă ulterior îndeplinește condițiile menționate la alin. (2) al art. 1.

Art. 4 , 13 si 14 din acelasi act normativ mai precizeaza:

Art.4 “(1) Perioada impozabilă este anul fiscal, care corespunde anului calendaristic.

2) În situația în care un contribuabil se înființează, se reorganizează prin divizare și fuziune în cursul anului fiscal, perioada impozabilă este perioada din anul fiscal pentru care contribuabilul a existat.”

Art. 13 “Prevederile prezentei ordonanțe intră în vigoare începând cu data de întâi a lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

Art. 14 “ **Prevederile prezentei ordonanțe se completează cu cele ale Legii nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare.**”

Legea 133 /1990 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, la art. 2-7 prevede următoarele:

ART. 2 “În sensul prezentei legi, întreprinzătorul este o persoană fizică autorizată sau o persoană juridică care, în mod individual sau în asocieră cu alte persoane fizice autorizate sau cu persoane juridice, organizează o societate comercială, denumită în continuare întreprindere, în vederea desfășurării unor fapte și acte de comerț conform prevederilor art. 3.”

ART. 3 “Prin întreprindere se înțelege orice formă de organizare a unei activități economice, autonomă patrimonial și autorizată potrivit legilor în vigoare să facă acte și fapte de comerț, în scopul obținerii de profit prin realizarea de bunuri materiale, respectiv prestări de servicii, din vânzarea acestora pe piață, în condiții de concurență.

ART. 4 “ (1) Întreprinderile mici și mijlocii care își desfășoară activitatea în sfera producției de bunuri materiale și servicii se definesc, **în funcție de numărul mediu scriptic anual de personal**, după cum urmează:

- a) până la 9 salariați - microîntreprinderi;
- b) între 10 și 49 de salariați - întreprinderi mici;
- c) între 50 și 249 de salariați - întreprinderi mijlocii.

(2) Nu se încadrează în prevederile prezentei legi societățile bancare, societățile de asigurare și reasigurare, societățile de administrare a fondurilor financiare de investiții, societățile de valori mobiliare și societățile cu activitate exclusivă de comerț exterior.

(3) Nu beneficiază de prevederile prezentei legi societățile comerciale care au ca acționar sau asociat persoane juridice care îndeplinesc cumulativ următoarele două condiții:

- a) au peste 250 de angajați;
- b) dețin peste 25% din capitalul social.

(4) Beneficiază de prevederile prezentei legi întreprinderile mici și mijlocii care realizează o cifră de afaceri anuală echivalentă cu până la 8 milioane euro.

ART. 5 “**(1) Dovada numărului mediu scriptic anual se eliberează de către Camera de muncă, pe baza numărului mediu scriptic raportat în anul anterior, și este valabilă pentru întregul an în curs.**”

(2) În cazul întreprinderilor înființate în anul în curs se va lua în calcul perioada cuprinsă între data înființării și data eliberării respectivei dovezi.

(3) Camera de muncă va elibera dovada prevăzută la alin. (1) în maximum 5 zile lucrătoare de la data solicitării.

(4) Dovada pentru nivelul cifrei de afaceri se eliberează de către administrația financiară, în baza hotărârii Guvernului.

ART. 6 “ Beneficiază de prevederile prezentei legi numai întreprinderile mici și mijlocii cu capital integral privat.

ART. 7 “Termenii microîntreprindere, întreprindere mică și mijlocie, precum și termenul derivat întreprinderi mici și mijlocii vor fi utilizați, potrivit prevederilor art. 4, în toate reglementările, statisticile și alte documente oficiale emise de către autorități sau alte instituții publice.”

Din cele de mai sus rezulta ca sunt obligate la plata unui impozit aplicat asupra veniturilor obținute din orice sursă persoanele juridice, **denumite microîntreprinderi**,

care îndeplinesc cumulativ, la data de 31 decembrie a anului precedent, următoarele condiții: sunt producătoare de bunuri materiale, prestează servicii sau/și desfășoară activitate de comerț; *au până la 9 salariați*; au realizat venituri reprezentând echivalentul în lei de până la 100.000 euro inclusiv și au capital integral privat.

Potrivit legii speciale ce reglementează înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii care își desfășoară activitatea în sfera producției de bunuri materiale și servicii, se retine ca acestea se definesc **în funcție de numărul mediu scriptic anual de personal, a carei dovada se eliberează de către Camera de muncă, pe baza numărului mediu scriptic raportat în anul anterior și este valabilă pentru întregul an în curs.**

În cazul întreprinderilor înființate în cursul unui an se ia în calcul perioada cuprinsă între data înființării și data eliberării respectivei dovezi, adică perioada în care au funcționat acestea în anul fiscal.

Dovada privind numărul mediu scriptic se eliberează de Camera de Muncă, la solicitarea contribuabilului, aceasta fiind obligată să o elibereze în maximum 5 zile lucrătoare.

Astfel, **întreprinderile mici și mijlocii care au un număr mediu scriptic anual de personal de până la 9 salariați sunt definite ca microîntreprinderi**, între 10-49 de salariați, întreprinderi mici și între 50-249 de salariați întreprinderi mijlocii.

Așa fiind, având în vedere principiul de drept potrivit căruia regula specială derogă de la regula generală, iar regula generală nu derogă de la cea specială, se retine că analiza îndeplinirii condițiilor ce trebuia să le îndeplinească contestatarul la data de 31.12.2001, pentru stabilirea regimului de impozitare pentru anul fiscal următor, trebuia să aibă în vedere modalitățile de definire a acestor categorii de întreprinzători.

Coroborând textele de lege de mai sus și potrivit principiului de drept conform căruia regula specială derogă de la regula generală, iar regula generală nu derogă de la cea specială, se retine deci că una din condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o persoană juridică pentru a fi considerată microîntreprindere, cu consecința încadrării sale în categoria platitorilor de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, este că numărul mediu scriptic anual să fie de până la 9 salariați.

În punctul de vedere privind soluționarea contestației exprimat de AFP Rm. Valcea prin referatul nr....., existent la dosarul cauzei, se susține că art.14 din OG 24/2001 prevede "alte completări ale Legii 133/1999 decât cele de la art.1 privind îndeplinirea condițiilor pentru a fi platitor de impozit pe venituri microîntreprinderi" și că "acest aspect este întărit și de prevederile art.1 ale Legii 111/2003 de aprobare a OG 24/2001 care prevede la lit. b că "au de la 1 până la 9 salariați inclusiv" nefiind vorba de numărul mediu scriptic de salariați ci de nr. de salariați așa cum a comunicat și ITM Rm. Valcea".

Sustinerile organului fiscal nu pot fi primite întrucât pe de o parte o microîntreprindere așa cum apare definită în legea specială, nu poate fi încadrată în categoria platitorilor de impozit pe profit, regimul de impunere fiind specific acestor categorii de contribuabili. Astfel, regimul de impunere trebuie stabilit întotdeauna în funcție de statutul fiscal al contribuabilului respectiv funcție de: forma de organizare, condițiile prevăzute de legile fiscale, activitatea impozabilă, locul de desfășurare a activității impozabile.

Prin introducerea art.14 din OG 24/2001 nu se face abstracție de instituirea principiului de drept precizat mai sus, având în vedere de legiuitor la edictarea normei generale, dreptul de a fi încadrat în categoria platitorilor de impozit pe microîntreprinderi izvorînd din legea specială și manifestându-se în condițiile respectării acesteia.

Astfel, numarul de personal inregistrat de contestatara in luna decembrie 2001, de 12 persoane, nu este de natura sa conduca la pierderea acestui drept intrucit la finele anului fiscal trebuia facuta evaluarea pentru a stabili regimul de impozitare pentru anul fiscal urmat, respectiv anul 2002, asa cum prevede art. 1 alin.(1) din OG 24/2001.

Totodata, faptul ca petenta nu a solicitat la finele anului 2001 eliberarea de la ITM Valcea a dovezii privind numarul mediu scriptic de personal potrivit legii, ci cu ocazia controlului efectuat de organele fiscale in luna mai 2007 nu este de natura de a conduce la pierderea dreptului conferit de legea speciala, intrucit nu trebuie ignorat faptul ca la momentul efectuarii controlului dispozitiile Legii 133/1999 erau abrogate prin Legea 346/ din 14.07.2004.

Astfel pe buna dreptate ITM Valcea numai poate elibera **la momentul 2007** dovada privind numarul mediu scriptic la data de 31.12.2001, deoarece actul normativ cu metodologia de calcul al acestuia este abrogat, dupa cum rezulta si din scrisoarea nr. /07.06.2007 transmisa petentei, existenta in copie la dosarul cauzei.

Astfel, potrivit art.7 alin. (1) din Legea 346/2004, operabil la momentul 2007, cu modificarile si completarile ulterioare “ Încadrarea în plafoanele referitoare la numarul mediu anual de salariati,[...] se stabilesc pe baza unei declaratii pe propria raspundere a reprezentantului/reprezentantilor legal/legali al/ai întreprinderii interesate în încadrarea în categoria întreprinderilor mici si mijlocii,[...].”

La art.5 din acelasi act normativ, alineatele (1) si (2) stipuleaza :

“(1) Numarul mediu de salariati corespunde numarului mediu de persoane angajate în întreprindere în cursul anului, determinat pe baza lunara.

(2) Numrul mediu de salariati reprezinta media aritmetica simpla rezultata din suma efectivelor zilnice de salariati din luna respectiva - inclusiv zilele de repaus saptamânal si sarbatorile legale -, împartit la numarul total de zile calendaristice. Pentru fiecare zi de repaus saptamânal sau sarbatoare legala se vor lua în calcul efectivele de salariati din ziua lucratoare precedenta, cu exceptia persoanelor al caror contract individual de munca a încetat în acea zi.[...].”

Fata de reglementarile legale in vigoare la data solicitarii contestatarei a eliberarii de catre ITM Valcea a dovezii privind numarul mediu scriptic existent la data de 31.12.2001, pentru perioada cind a functionat in anul fiscal 2001, se retine ca aceasta a certificat numarul de angajati din lunile septembrie-decembrie 2001 potrivit statelor de plata aflate in arhiva acestei institutii.

Datorita situatiei create de trecerea unei perioade de timp considerabile (decembrie 2001 - mai 2007), perioada in care dispozitiile Legii 133/1999 au fost abrogate prin Legea 346/14.07.2004 fapt ce a pus in imposibilitate ITM Valcea de a elibera dovada reprezentind numarul mediu scriptic determinat pentru perioada cind petenta a functionat in anul 2001, pentru rezolvarea problemei in discutie organele de solutionare au fost puse in situatia de a face abstractie de principiul neretroactivitatii legii.

Astfel, in varianta pesimista si raportat la dispozitiile art.5 alin.(1) si (2) invocate anterior, s-a constatat ca pentru perioada cit a functionat in anul 2001 SC E SRL, de 103 zile din 365 ale anului fiscal, pentru cele 24 de persoane angajate in lunile noiembrie si decembrie numarul mediu de salariati este sub numarul de 9 persoane prevazut de norma speciala pentru incadrarea petentei in categoria de microintreprindere.

Asa fiind, apreciem ca la finele anului 2001, petenta indeplinea conditiile pentru a fi considerata microintreprindere avind dreptul sa-si pastreze regimul de impunere specific acestei categorii de contribuabili si in anul fiscal urmat.

Intrucit contribuabilul s-a comportat in anul 2002 ca platitor de impozit pe profit, aplicind un regim de impunere in contradictie cu legea fiscala, in defavoarea sa, apreciem totodata, ca in cauza nu este vorba de existenta unui risc fiscal, intrucit SC

EDIVIL SRL nu s-a plasat într-un regim de impunere prin care să prejudicieze bugetul de stat.

Referitor la dispozițiile Legii 111 din 02.04.2003 de aprobare a OG 24/2001, invocate de organele fiscale în punctul de vedere exprimat, organele de soluționare apreciază că prevederile de la art. 1 alin.(1) lit.b, au fost completate de acest act normativ de rang superior în sensul stimulării angajării de personal și reducerii somajului prin obligativitatea angajării a cel puțin unei persoane de către aceste categorii de întreprinderi încă de la momentul constituirii. Legea 111/2003 nu abroga dispozițiile art. 14 din OG 24/2001, care potrivit considerentelor reținute anterior reprezintă norma specială ce derogă de la regula generală și drept urmare susținerea organelor fiscale de control apare neîntemeiată.

Referitor la cauza supusă soluționării, serviciul juridic din cadrul DGFP Valcea prin scrisoarea nr. /07.2007, existența la dosarul cauzei, precizează:

“[...] Conform principiului <*specialia generalibus derogant*> prevalează normele cu caracter special, producându-se efectele în mod direct.[...]”

Deoarece contestația a făcut dovada că numărul mediu scriptic anual de personal este de până la 9 salariați, acestea i se aplică regimul de impozitare a veniturilor microîntreprinderii. “

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă că petenta s-a comportat eronat în anul 2002 ca platitoare de impozit pe profit, declarând un profit impozabil de lei și un impozit pe profit de lei virat în totalitate.

În anul 2003, petenta a revenit la regimul de impozitare specific microîntreprinderilor, regim de impozitare cu care organele de inspecție fiscală nu au fost de acord având în vedere dispozițiile alin.(6) ale art.1 din OG 24/2001 în sensul că o dată ce regimul de impozitare a fost schimbat, *ca urmare a neîndeplinirii uneia din condițiile impuse*, numai există posibilitatea revenirii în anul următor la acest mod de impunere, chiar dacă ulterior sunt îndeplinite condițiile menționate la alin.(2) ale art.1 .

În decizia de impunere nr.143/31.05.2007, ce face obiectul cauzei se specifică la pct.2.1.2 Motivul de fapt ca: “ [...] **Organul de inspecție fiscală a analizat condițiile pentru impunerea veniturilor microîntreprinderilor ce trebuiau respectate la sfîrșitul fiecărui an calendaristic** , constatînd că la data de 31.12.2001 există un număr de 12 salariați.[..]”

În contestația formulată petenta susține că numărul mediu scriptic la data de 31.12.2002 este de 8 iar cifra de afaceri este de ... lei echivalentul a 68.389 euro.

Verificînd datele menționate de petenta în bilanțul contabil întocmit la data de 31.12.2002, înregistrat la AFP Rm. Valcea sub nr. /2003, rezultă că într-adevăr acestea coincid cu raportarea efectuată, societatea îndeplinind astfel condițiile impuse de alin.(2) ale art.1 din OG 24/2001 la această dată.

Drept urmare, avînd în vedere situația de fapt și de drept, *se reține că regimul de impozitare ce trebuia urmat de contestatara în anul fiscal 2003, este cel specific microîntreprinderilor*, în speta nefiînd vorba de schimbarea regimului de impozitare, ca urmare a neîndeplinirii uneia din condițiile impuse, ci pur și simplu de comportarea în mod eronat ca platitor de impozit pe profit pe anul 2002 a acesteia.

Asa fiind, în mod eronat organele de control au apreciat că petenta a schimbat regimul de impunere, plasînd-o în anul 2003 în categoria platitorilor de impozit pe profit și stabilînd în sarcina sa un impozit pe profit în suma de ... lei ron, contestația petentei aparînd ca întemeiată la acest capăt de cerere.

În ceea ce privește suma de...lei reprezentînd accesorii aferente impozitului pe profit suplimentar

Speța supusă soluționării este dacă acestea sunt legal datorate în condițiile în care stabilirea de dobînză și penalități de întîrziere reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul care le-a generat conform principiului de drept “*accessorium sequitur principale*”.

În consecință, întrucât potrivit considerentelor prezentate anterior s-a reținut că petenta nu datorează debitul în sumă de ... lei ron reprezentând impozit pe profit, pe cale de consecință se reține că aceasta nu datorează nici dobânzile și penalități de întârziere aferente debitului care le-a generat, în sumă totală de lei, urmând ca, contestația să fie admisă și la acest capăt de cerere.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul prevederilor art. 179 alin.(1) lit.a), art.180-181, art.183, 186, alin.1 din OG 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală se :

DECIDE

Admiterea în totalitate a contestației formulate de **SC E SRL** ca întemeiată pentru suma de ... lei impozit pe profit și accesorii aferente ca întemeiată .

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul Vâlcea în termen de 6 luni de la data comunicării.